

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-západ rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Jitkou Sobkovou jako samosoudcem v právní věci žalobce: Č [redacted], se sídlem [redacted], IČ: [redacted], proti žalovanému: 1) M [redacted], se sídlem [redacted], IČ: [redacted], 2) A [redacted] Š [redacted], nar. [redacted] bytem [redacted], zastoupeného Mgr. Jindřichovský Petr, se sídlem Krakovská 25, 110 00, Praha 1, o vyklizení pozemků, částečným rozsudkem, o vzájemném návrhu druhého žalovaného na zaplacení 441.84,80 Kč

t a k t o :

I. Žaloba se v části o nároku žalobce na vyklizení pozemků č.parc. [redacted], [redacted] to vše v k.ú. [redacted] proti prvnímu žalovanému M [redacted] z a m í t á.

II. Druhý žalovaný A [redacted] Š [redacted] je povinen vyklidit pozemky č.parc. [redacted], [redacted], to vše do dvou měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

III. Vzájemný návrh druhého žalovaného na zaplacení 441.840,80Kč se zamítá.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobcův právní předchůdce L [redacted], do jehož práv a povinností žalobce vstoupil (o změně účastenství na straně žalobce bylo rozhodnuto tak, že byla připuštěna), se domáhal proti žalovaným: E [redacted], S [redacted] a A [redacted] Š [redacted] vyklizení pozemků PK [redacted] v katastrálním území [redacted], dále zaplacení 304.688,60 Kč jako bezdůvodného obohacení za neoprávněně užívání předmětných pozemků.

V průběhu řízení změnil žalobu v části o vydání bezdůvodného obohacení. **Vzhledem k tomu, že soud tímto částečným rozsudkem rozhoduje jen o nároku žalobce na vyklizení pozemků (kdy po rozšíření a následném zpětvzetí žaloby, je předmětem řízení jen vyklizení shora popsaných pozemků) soud v tomto rozsudku dále neuvádí žádná tvrzené žádné ze stran ohledně nároku žalobce na vydání bezdůvodného obohacení, neboť tímto nárokem se soud bude zabývat až v dalším průběhu řízení (po právní moci tohoto rozsudku) a rozhodne o něm samostatným rozsudkem.**

Po částečném zpětvzetí a rozšíření žaloby bylo co do účastenství na straně žalované rozhodnuto tak, že žalovanými jsou v době rozhodování soudu MA [REDAKCE] (dále jen první žalovaný) a A [REDAKCE] Š [REDAKCE] (dále jen druhý žalovaný).

Žalobce v doplnění žaloby uvedl, že po podání žaloby došlo v rámci digitalizace ke změně označení pozemků takto :

před digitalizací		po digitalizaci
pozemek PK č. [REDAKCE] (výměra 9.684 m ²)	-	č. parc. [REDAKCE] (výměra 9.740 m ²)
.....	
pozemek PK č. [REDAKCE] (výměra 19.225 m ²)	-	č. parc. [REDAKCE] (výměra 19.328 m ²)
.....	
pozemek PK č. [REDAKCE] (výměra 19.483 m ²)	-	č. parc. [REDAKCE] (výměra 19.550 m ²)
.....	

Po změnách žaloby spočívající v částečném rozšíření a částečném zpětvzetí žaloby co do předmětu řízení v části o vyklizení pozemků je v době rozhodování soudu předmětem řízení nárok žalobce na vyklizení pozemků č. parc. [REDAKCE] (dále jen předmětné pozemky).

Žalobce se domáhá vyklizení předmětných pozemků, které neoprávněně užívají žalovaní tím, že na předmětných pozemcích mají bez právního důvodu uložený svůj materiál (hlína a další materiál) (dále pro účely tohoto rozsudku „deponie“).

Žalobce nabyl předmětné pozemky kupními smlouvami v roce 2005 a 2006, k dalším po podání žaloby, a při identifikaci polohy pozemků zjistil jejich zaměření, že se na nich částečně nachází deponie, kterou žalobce považuje a označuje za nepovolenou skládku a má zato, že ji žalovaní neoprávněně zřídili v letech 1998-2003. Od původních vlastníků předmětných pozemků k tomu neměli žalovaní žádný souhlas a odmítají na výzvu žalobce předmětné pozemky vyklidit. Původcem deponie je druhý žalovaný, který byl současně i jednatelem společnosti E [REDAKCE]. Druhý žalovaný (ať již v jakémkoli postavení) uváděl, že ukládání materiálů realizuje údajně pouze na svém pozemku KN [REDAKCE] – manipulační plocha v katastrálním území [REDAKCE], takto jednal jako jednatel společnosti E [REDAKCE]. Činnost této společnosti, spočívající v nepovoleném ukládání zeminy byla zastavena až v roce 2003, kdy se podařilo Městskému úřadu [REDAKCE] sjednat se žalovanými pod finanční sankcí dohodu o tom, že v navážení odpadu na deponii nebudou pokračovat.

K vzájemnému návrhu druhého žalovaného (č.listu 94 spisu) se žalobce vyjádřil (č.listu 104 spisu) tak, že nikdy na uvedený pozemek druhého žalovaného žádný materiál nenavážel. Žalobce byl sice zadavatelem díla, podle kterého byly realizovány stavební činnosti na mezinárodním veřejném civilním letišti [REDAKCE], ve smlouvách se zhotoviteli bylo mimo jiné upraveno, jak má zhotovitel s materiálem ze stavební činnosti nakládat. Se žalobcem nikdy nebylo nikdy jednáno ve správním řízení jako s osobou, která by měla na jakékoliv pozemky něco navážet.

Dále doplnil skutková tvrzení a argumentaci (č.listu 121 spisu), že druhý žalovaný a původní žalovaní založili na dotčených pozemcích skládku, neboť dotčenými orgány byl materiál označen za odpad. Vnikla i na pozemcích jiných než ve vlastnictví žalovaných jejich

vinou proto, že žalovaní nenechali pozemek druhého žalovaného před navážením materiálu vytyčit, nezajistili jej oplocením nebo uzamčením, nevedli průkazné záznamy o ukládání, nezajistili třídění materiálu.

Právní předchůdce žalobce doplnil svá skutková tvrzení podáním ze dne 12.9.2008 (č. listu 301 spisu) tak, že kupní smlouvou z 1.3.2007 A ■ Š ■ prodal společnosti E ■ část pozemku PK ■ - pozemek č. parc. ■, v katastrálním území ■, následně pak 13.7.2007 společnost E ■ prodala společnosti M ■ pozemek č. parc. ■ v katastrálním území ■ s právními účinky vkladu k 15.7.2007. Kupní smlouvou ze 13.7.2007 A ■ Š ■ jako prodávající prodal společnosti M ■ zbývající pozemky, které byly součástí pozemku PK ■, tedy pozemky č.parc. ■ a ■ v katastrálním území ■. Ve vztahu k vlastnictví deponie je z těchto uvedených kupních smluv zřejmé, že k 28.3.2001 byl A ■ Š ■ vlastníkem odpadu o objemu 100.000 m³. Zavážení pozemků ve vlastnictví A ■ Š ■ a sousedních pozemků však probíhalo i po tomto datu, což například vyplývá z místního šetření vedeného Okresním úřadem ■ referátem životního prostředí z 1.10.2002. E ■ nebyl vlastníkem žádné části odpadu ale návoz odpadu pouze zprostředkoval S ■ byl vlastníkem odpadu do 28.3.2001 a poté jej prodal A ■ Š ■, který byl od 28.3.2001 vlastníkem 100.000 m³ odpadu, navážení poté pokračovalo. Až po podání žaloby A ■ Š ■ začal tvrdit, že je vlastníkem pouze odpadu v rozsahu 123.979 m³ a že další část odpadu v rozsahu 109.134 m³ do prostoru bývalého pozemku PK ■ navezl žalobce, to však není pravda. Žalobce vyslovil právní názor, že po datu 28.3.2001 docházelo ke splnutí (smísení) odpadu ve vlastnictví A ■ Š ■ a odpadu naváženého po tomto datu. Per analogiam k němu došlo podle § 135 b) občanského zákoníku a zpracováním věci, smísením vytvoření jedné věci. Ke smísení odpadu docházelo s svědomím A ■ Š ■, který si nechával od E ■ zprostředkovávat uložení odpadu, v důsledku této skutečnosti vzniklo A ■ Š ■ vlastnické právo k odpadu jako celku smíšeného v souladu s § 135b občanského zákoníku, neboť podíl A ■ Š ■ na nové věci vzniklých smísením byl vzhledem k výchozímu stavu vždy větší, tímto podáním vzal žalobce žalobu zpět, a to proti žalovaným S ■ a E ■ a návrhu přistoupení dalšího účastníka na straně žalovaného M ■ bylo rozhodnuto.

Tehdejší žalovaní, tedy i dnes druhý žalovaný A ■ Š ■, se k žalobě vyjádřili (soud zde uvádí pouze tu část vyjádření týkající se nároku na vyklizení pozemků) (č. listu 94 soudního spisu), že žalovaný A ■ Š ■ uzavřel jako kupující se žalovaným společností S ■ dne 28.3.2001 kupní smlouvu na koupi pozemku ■ PK o výměře 32.172 m² orná půda, a to s právními účinky jod 28.3.2001. Téhož dne uzavřeli stejné subjekty kupní smlouvu, na základě které se stal žalovaný A ■ Š ■ vlastníkem stavebního materiálu (suroviny) uskladněného na pozemku ■ PK a tedy je od té doby vlastníkem materiálu uloženého na pozemku PK ■, který je součástí pozemku PK ■. Uvedli, že ze žalovaný A ■ Š ■, navážel materiál pouze na svůj pozemek PK ■ a nikam jina. Ale převážná většina materiálu byla na tento pozemek dovezena a uskladněna S ■, a to v době, kdy tento pozemek ještě vlastnil. Stalo se tak za vědomí a souhlasu Města ■, stavebního úřadu, který 23.9.1999 uvedl, že nedošlo k žádnému porušení stavebního zákona tím, že byl navážen materiál. Stavební úřad ukončil platnost svých předchozích rozhodnutí, kterými vyslovil povinnost zastavit všechny práce terénní úpravy na pozemcích PK ■ v Katastrálním území ■. Téhož dne 18.9.2000 Město ■ oznámilo Stavbám silnic a železnic, že S ■ dodržoval všechny dohody a úmluvy, Město ■ za zhoršené životní prostředí, hluk, emise a prach požadovalo

kompenzace ve vybudování komunikace ulice [redacted], kterou S [redacted] na své náklady vybuvoval. Čtyřstrannou dohodou z 30.4.2003 se Město [redacted] zavázalo umožnit A [redacted] Š [redacted] navážet materiál do skladu zeminy na pozemek PK [redacted] po popsané příjezdové komunikaci, A [redacted] Š [redacted] se zavázal, že ukončí veškeré navážení stavebního materiál nejpozději do 1.7.2003, kterou také dodržuje. Bylo zjištěno, že na pozemku PK [redacted], kam A [redacted] Š [redacted] a S [redacted] dováželi zeminu – stavební materiál bylo (v době podání vyjádření) uskladněno 123.979 m³ na pozemku PK [redacted] se nachází 109.134 m³ zeminy, tuto zeminu však nedovezl žádný ze žalovaných, jak materiál postupně přibýval, vyplývá z jednotlivých geodetických zaměření. Navrhli proto zamítnutí žaloby žalobce v plném rozsahu.

Jiná je situace ohledně pozemku PK [redacted], na kterém se nachází blíže neurčený materiál, ten však v množství 109.134 m³ navezl na část pozemku PK [redacted] ve vlastnictví A [redacted] Š [redacted] žalobce, a to bez souhlasu vlastníka a příslušných správních orgánů. Žalobce začal navážet zeminu na část pozemku žalovaného A [redacted] Š [redacted] PK [redacted] již v roce 1998, a to nepřetržitě až do roku 2006. Tímto jednáním žalobce žalovaný utrpěl škodu a proto vzájemnou žalobou navrhl, aby žalobci byla uložena povinnost zaplatit žalovanému A [redacted] Š [redacted] 441.840,80 Kč jako náhradu škody spočívající v ušlém zisku za nájemné části pozemku PK [redacted].

Dalším podáním ze dne 20.8.2007 (č.l. 190 spisu) žalovaný podal druhý další vzájemný návrh, a to na vyklizení pozemku PK [redacted] v kat. území [redacted] tak, aby žalobci bylo uloženo z části tohoto pozemku o výměře 7.596 m² odstranit materiál v množství 109.134m³ (o tomto nároku soud tímto částečným rozsudkem nerozhodl a nárok zůstává dále předmětem dalšího řízení). Současně doplnil skutková tvrzení, že A [redacted] Š [redacted] uzavřel se společností M [redacted] kupní smlouvu dne 13.6.2007, podle které nabyla uvedená společnost vlastnictví k pozemkům č.parc. [redacted] (dříve PK [redacted] v katastrálním území [redacted] s právními účinky ke dni 15.6.2007

Druhý žalovaný (stejně jako tehdejší další žalovaný) podáním ze 7.11.2008 (č. listu 336 spisu) uvedl tvrzení, že byl až do 13.6.2007 vlastníkem stavebního materiálu o objemu 123.979 m³ umístěného na pozemku PK [redacted] v katastrálním území [redacted], žádný ze žalovaných však nebyl nikdy vlastníkem jakéhokoliv materiálu na jiných pozemcích.

Z dále uvedených důkazů byly zjištěny dále uvedené skutečnosti.

Z výpisu z obchodních rejstříků E [redacted] a S [redacted] bylo zjištěno, že ode dne zápisu obou společností (E [redacted] dne 29.6.2000, S [redacted] dne 15.6.1995) do dne pořízení výpisů, tedy k dubnu 2006, jediným jednatelem i společníkem A [redacted] Š [redacted] (č. listu spisu 17-19).

Z výpisu z katastru nemovitostí z 12.4.2006 bylo zjištěno, že druhý žalovaný byl zapsán v katastru nemovitostí jako výlučný vlastník pozemku v katastrálním území [redacted] PK [redacted] o výměře 24.755 m², jeho nabývacím titulem je kupní smlouva z 28.3.2011, jejíž právní účinky vkladu nastaly ke stejnému dni (č. listu spisu 20).

Z dalšího výpisu z katastru nemovitostí bylo zjištěno, že Česká republika byla ke dni 12.4.2006 vlastníkem pozemků v katastrálním území [redacted] PK [redacted] a [redacted], a to na základě kupních smluv z 19.5.2005 a 3.1.2006, právo hospodaření vykonával L [redacted] (č. listu spisu 21)..

Z protokolu o místním šetření referátu životního prostředí Okresního úřadu [redacted] ze dne 1.10.2002 (č. listu spisu 23), bylo zjištěno, že předmětem byla obhlídka materiálu navezeného společností E [redacted] na pozemcích č. parc. [redacted],

Z vyjádření A [redacted] Š [redacted] v postavení jednatele společnosti E [redacted] z 10.5.2005 (č. listu 52 spisu) bylo zjištěno, že stavebnímu úřadu v [redacted] sděluje, že na základě smluvního vztahu mezi společností E [redacted] a A [redacted] Š [redacted] zprostředkovala jmenovaná společnost dodávku nekontaminovaného stavebního materiálu výhradně do skladu na pozemku KN [redacted] v katastrálním území [redacted] což dokládá geodetickým zaměřením z 10.6.2001, 30.12.2002, 7.4.2003 zpracovaných I [redacted] K [redacted] Š [redacted]. Odmítl, že by bylo zavázáno také na jiné pozemky. Sdělil, že 30.4.2003 byla uzavřena čtyřstranná smlouva ještě se společností S [redacted] a Městem [redacted], ve které se zavazuje nezprostředkovávat a nezavázat dále materiál do skladu na pozemek KN [redacted] pod pokoutou, a to od 1.7.2003. Tyto podmínky uvedená společnost dodržuje.

Druhá žalovaný jako fyzická osoba, se stejného dne vyjádřil ke stavebnímu úřadu v [redacted] (č. listu 53 spisu) a uvedl, že svůj pozemek KN [redacted], který je součástí pozemku PK [redacted] v katastrálním území [redacted] využíval podle způsobu využití, tedy jako manipulační plochu, a to ke skladování nekontaminovaného stavebního materiálu, který mu zprostředkovala výhradně firma E [redacted] od třetích subjektů. Uvedl, že nevlastnil žádné stavební mechanismy ani nezprostředkoval, nenavážel materiály.

Z rozhodnutí Krajského úřadu [redacted], odbor životního prostředí a zemědělství, č.j. 7888/83816/05/OŽP/SV z 8.7.2005 (č. listu 56 spisu) bylo zjištěno, že bylo rozhodnuto, že je odpadem materiál uložený v katastrálním území [redacted] na pozemcích č. parc. [redacted] dle KN, pozemcích PK [redacted].

Z rozhodnutí Krajského úřadu [redacted], odbor životního prostředí a zemědělství, č.j. 1559/11742/06/OŽP/Chr z 3.3.2006 (č. listu 65 spisu) bylo zjištěno, že bylo rozhodnuto, že je odpadem materiál uložený v katastrálním území [redacted] na pozemcích č. parc. [redacted] dle PK.

Právní předchůdce žalobce vyzval společnost E [redacted] k vyklizení pozemků č. parc. [redacted], neboť je neoprávněně užíval, vyzval k vydání bezdůvodného obohacení (výzva ze dne 2.2.2006 (č. listu 62 spisu)).

Z kupní smlouvy č. 43602522 uzavřené mezi Městem [redacted] jako prodávajícím a L [redacted] jako kupujícím (č. listu 138 spisu) bylo zjištěno, že kromě jiného byly předmětem koupě pozemky č. parc. [redacted] a [redacted], nedílnou součástí smlouvy byl geometrický plán z 20.9.2006. Převod podle této smlouvy byl realizován a vlastnictví L [redacted] zapsáno do katastru nemovitostí (výpis z katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro [redacted], katastrální pracoviště [redacted] pro katastrální území [redacted] LV [redacted] stav ke 13.2.2007 (č. listu 144 spisu)).

Právní předchůdce žalobce L [redacted] nabyt do vlastnictví pozemky č. parc. [redacted] s právními účinky vkladu kupních smluv k 26.5.2005, 6.1.2006 (kupní smlouva uzavřená mezi Č [redacted] a prodávajícími J [redacted] Č [redacted] L [redacted] C [redacted] a I [redacted] S [redacted] z 12.5.2005 (č. listu 171 spisu)., výpis z katastru nemovitostí LV [redacted] (č. listu 176 spisu)., kupní smlouva uzavřená prodávajícím i [redacted] F [redacted] K [redacted] 21.12.2005 (č. listu 177 spisu)., částečný výpis z katastru nemovitostí LV [redacted] (č. listu 181 spisu)., výpis z katastru nemovitostí LV [redacted] (č. listu 169 spisu)., ze kterého bylo také zjištěno, že při obnově katastrálního operátu došlo ke

změně označení pozemků takto :	
před digitalizací	po digitalizaci
pozemek PK č. [REDACTED]	- č. parc. [REDACTED] (výměra 9.740 m2)
.....
pozemek PK č. [REDACTED]	- č. parc. [REDACTED] (výměra 19.328 m2)
.....
pozemek PK č. [REDACTED]	- č. parc. [REDACTED] (výměra 19.550 m2).

Ze srovnávacího sestavení parcel ze dne 9.5.2012 Katastrálního úřadu [REDACTED] (č. listu 493 spisu) bylo zjištěno, že původní parcela PK [REDACTED] je nyní obnovou parcelou č. parc. [REDACTED], parcela PK [REDACTED] je nyní obnovou parcelou č. parc. [REDACTED], parcela PK [REDACTED] je nyní obnovou parcelou č. parc. [REDACTED].

Z kopie katastrální mapy a orthomapy (č. listu 494, 495 spisu) bylo zjištěno, že pozemky uvedené v předchozím odstavci spolu sousedí, jsou řazeny pod sebou v orientaci sever jih, dále, že vpravo (východním směrem) od pozemku č. parc. [REDACTED] je pozemek č. parc. [REDACTED], který s pozemkem sousedí, na katastrální mapě je mezi nimi ještě pozemek č. parc. [REDACTED], který je cestou. Ze všech dalších map, fotomap, které byly v řízení provedeny bylo zjištěno, že deponie je nejen na pozemku PK [REDACTED], ale i na pozemcích okolních, i na pozemcích předmětných. Deponie tvoří jeden souvislý útvar.

Z výpočtu kubatury zeminy vyhotoveného I. K. [REDACTED] Š. [REDACTED] v lednu 2013 (č. listu 629 spisu) bylo zjištěno, že zaměřoval kubaturu zeminy na jednotlivých pozemcích, a zjistil, že materiál (označovaný jako zemina) je v různé kubatuře na pozemcích : č. parc. [REDACTED], [REDACTED] ve vlastnictví různých vlastníků. Zjištění o jednotlivých kubaturách zde soud neuvádí, neboť vzhledem k dále uvedeným závěrům soudu nejsou pro rozhodování soudu podstatné.

První žalovaný nabyt od druhého žalovaného dvěma kupními smlouvami ze dne 13.6.2007 s právními účinky vkladu k 15.6.2007 nemovitosti pozemky č.parc.. [REDACTED] (výpis z katastru nemovitostí ze dne 11.7.2007 (č. listu 203 spisu))

Z žádosti Městského úřadu v [REDACTED], Úřadu civilního letectví z 20.4.1999 (č. listu 225 spisu) bylo zjištěno, že žádají o stanovisko ve věci ukládání zeminy na pozemcích č. parc. [REDACTED] a [REDACTED], kde se dělo již v měsíci červenci 1998. Ukládání zeminy, domnělému ukladateli společnosti S [REDACTED] byla zakázána činnost.

Ze zápisu z jednání konaného 8.6.2000 na Městském úřadu v [REDACTED] (č. listu 226 spisu) bylo zjištěno, že bylo svoláno k tomu, že společnost A [REDACTED] umožňovala jako uživatel zemědělské půdy bez souhlasu ostatních vlastníků přejezd nákladních aut přes pozemky č. parc. [REDACTED]. Jako investor byla označena společnost S [REDACTED], která jako investor stavby a majitel pozemku PK [REDACTED], kde je deponie inertního odpadu, nedodržuje ustanovení zákona. bylo nařízeno odstranění závad do 25.6.2000.

Z kupní smlouvy datované dnem 28.9.1998, uzavřené dne 30.9.1998, jejíž právní účinky vkladu nastaly k 5.10.1998, bylo zjištěno, že ji uzavřeli prodávající J [REDACTED] F [REDACTED] a kupující S [REDACTED] předmětem koupě byl pozemek PK [REDACTED]

v katastrálním území [redacted] o výměře 32.172 m², (kupní smlouva ze dne 28.3.2001 (č. listu 309spisu) návrh na vklad do katastru (č. listu 313 spisu).

Z kupní smlouvy ze dne 28.3.2001, jejíž právní účinky vkladu nastaly k 28.3.2001, bylo zjištěno, že ji uzavřeli prodávající S [redacted] a kupující A [redacted] Š [redacted], předmětem koupě byl pozemek PK [redacted] v katastrálním území [redacted] o výměře 32.172 m², (kupní smlouva ze dne 28.3.2001 (č. listu 314 spisu) návrh na vklad do katastru (č. listu 318 spisu).

Z kupní smlouvy uzavřené mezi prodávajícím A [redacted] Š [redacted] a kupujícím E [redacted] ze dne 1.3.2007 (č. listu 319 spisu) bylo zjištěno, že předmětem koupě je pozemek PK [redacted] v katastrálním území [redacted] – druh pozemek a ostatní plocha, způsob využití, manipulační plocha o výměře 7.519 m², právní účinky vkladu práva podle smlouvy nastaly dne 1.3.2007.

Z kupní smlouvy uzavřené mezi prodávajícím E [redacted] a společností M [redacted] dne 13.6.2007 (č. listu 323 spisu) bylo zjištěno, že předmětem prodeje byl pozemek PK [redacted], vklad práva podle smlouvy byl proveden s právními účinky k 15.6.2007.

Z kupní smlouvy uzavřené dodávajícím A [redacted] Š [redacted] a kupujícím M [redacted] dne 13.6.2007 (č. listu 327 spisu) bylo zjištěno, že předmětem koupě byly pozemky č. parc. [redacted], právní účinky vkladů nastaly k 15.6.2007.

Ze smlouvy o dočasné deponii uzavřené mezi J [redacted] F [redacted] a S [redacted] ze dne 9.9.1998 (č. listu 438 spisu) bylo zjištěno, že p. F [redacted] jako vlastník pozemku PK [redacted] (podle nové evidence, PK [redacted] podle staré evidence) souhlasí s umístěním dočasné deponie nekontaminované zeminy na uvedeném pozemku v kubatuře určené společností S [redacted]. Na základě požadavku majitele firma S [redacted] odstraní vzrostlé křoviny, dále dohodli úplatu.

Ze smlouvy uzavřené mezi Městským úřadem [redacted] a S [redacted] ze dne 9.9.1998 (č. listu 439 spisu) bylo zjištěno, že společností se zavázala městu za uložení zeminy dle smlouvy uvedené v předchozím odstavci, zaplatit 5 Kč za 1mš uložené zeminy, dále, že uvede komunikaci, po které bude prováděna doprava zeminy do původního stavu, ve kterém se nacházela ke dni 9.9.1998.

Městský úřad [redacted] stavební úřad zahájil řízení ve věci správního deliktu provádění terénních úprav deponie na pozemcích č. parc. [redacted] v k.ú. [redacted] bez územního rozhodnutí, byl předvolán zástupce S [redacted], dále bylo stejného dne zahájeno řízení o odstranění stavby terénních úprav deponie na pozemcích č. parc. [redacted] v k.ú. [redacted], dále bylo stejného dne společností S [redacted], nařízeno okamžité zastavení prací na stavbě terénních úprav deponie na pozemcích č. parc. [redacted] v k.ú. [redacted] (dvě oznámení ze dne 14.9.1999, jedno rozhodnutí ze stejného dne (č. listu 441, 442a, 442b)).

Z „protokolu z řízení“ ze dne 23.9.1999 (č. listu 443 spisu) bylo zjištěno, že zástupci stavebního úřadu po podaném vysvětlení vyslovili závěr, že k porušení stavebního zákona nedošlo, k činnosti není třeba povolení dle stavebního zákona.

Z protokolu o ústním jednání ze dne 27.10.1999 na RŽP OkÚ Praha-západ ve věci porušení zákona o odpadech bylo zjištěno, že byl přijat závěr, že k porušení zákona o odpadech nedošlo (č. listu 445 spisu).

Z potvrzení Města [redacted] ze dne 18.9.2000 adresovaného S [redacted], bylo zjištěno, že všechny dohody mezi oběma subjekty byly dle reálných možností společností dodrženy a nebyly S [redacted] porušeny (č. listu 446 spisu).

Ze sdělení Města [redacted] ze dne 18.9.2000 adresovaného S [redacted], bylo zjištěno, že je uvedeno, že společnost S [redacted], užívá pozemky a komunikace v k.ú. města na odvoz zeminy ze společensky prospěšných akcí od května 1998, v současné době pokračuje v navázení do 22.9.2000. (č. listu 447 spisu).

Společnost S [redacted] prodala A [redacted] Š [redacted] kupní smlouvou z 28.3.2001 pozemek PK [redacted], o výměře 32.172 m² v k.ú. [redacted] právní účinky vkladu nastaly dne stejného dne 18.5.2001 (kupní smlouva ze dne 28.3.2001 (č. listu 452 spisu).

Z kupní smlouvy uzavřené 28.3.2001 mezi prodávajícími S [redacted] a kupujícími A [redacted] Š [redacted] (č. listu 455 spisu) bylo zjištěno, že předmětem prodeje byl veškerý stavební materiál (surovina) uskladněná na pozemku PK [redacted] v k.ú. [redacted]. Podle článku III. se kupující zavázal prodávajícímu poskytnout stavební materiál z tohoto pozemku bezúplatně v celkové kubatuře 100.000m³ po dobu 10 let.

Ke dni 25.3.2001 se nacházelo na pozemku PK [redacted] a okolí 291.277 m³ kubatury, ke dni 30.12.2002 to bylo 295.329 m³. Ke dni 10.6.2001 se nacházelo na pozemku a okolí 291.277 m³, ke dni 30.12.2002 to bylo 295.329 m³ (od posledního měření přibýlo 4.052 m³ zeminy, ke dni 7.4.2003 se nacházelo 305.029 m³ zeminy, tedy přibýlo 9.763 m³, ke dni 26.5.2006 se na PK [redacted] nacházelo 109.134 m³ zeminy, na č. parc. [redacted]: 123.979 m³, na okolních pozemcích nepřibýlo nic (to vše zjištěno ze všech z technických zpráv o zaměření skladu zeminy vyhotovených i [redacted]. K [redacted] Š [redacted].

Žalovaný A [redacted] Š [redacted] uzavřel jako vlastník pozemku PK [redacted] vč. pozemku PK [redacted] (manipulační plocha, který je součástí pozemku PK [redacted]) se společností E [redacted] [redacted] nájemní smlouvu dne 1.7.2001 o nájmu obou pozemků pro účely využití dle katastru nemovitostí. V případě prodeje nekontaminovaného stavebního materiálu, který **uskladní nájemce** na pozemku [redacted] bude platit 10% z prodejní ceny majiteli. Nájem na dobu určitou 20 let (č. listu 463 spisu).

Společnost S [redacted] sdělila Městskému úřadu v [redacted], že provedla zabezpečení skladu zeminy proti dalšímu navázení přehnutí materiálu na pozemek PK [redacted] a tím zrušila příjezdovou cestu, dále sdělila, že připravila výjezd z výše uvedeného skladu, který bude sloužit k odvozu materiálu, což je dokládáno technickou zprávou ze dne 10.6.2001, 30.12.2002 a 7.4.2003 (vyjádření S [redacted] z 29.4.2003 (č. listu 474 spisu))

Společnost E [redacted] a A [redacted] Š [redacted] prohlásili každý ve svém vyjádření Městskému úřadu v [redacted], že uvedená společnost zprostředkovává pro A [redacted] Š [redacted] dodávku materiálu od třetích osob, který je skladován pouze na pozemku PK [redacted] (2 vyjádření uvedené společnosti a A [redacted] Š [redacted] z 29.4.2003 (č. listu 474-475 spisu).).

A ■ Š ■ a Město ■ se dohodli na tom, že město umožní navážení materiálu do skladu na pozemek PK ■, A ■ Š ■ se zavázal ukončit veškeré navážení materiálu nejpozději do 1.7.2003 (prohlášení z 30.4.2003 (č. listu 477 spisu)).

Z výpovědi žalovaného A ■ Š ■ bylo zjištěno, že pozemek PK ■ se nacházel na pozemku PK ■ a je veden jako manipulační plocha. Společnost S ■ navezla na deponii materiál přesnou kubaturu 100.000 m³ materiálu, a to na pozemek PK ■, jak bylo zaměřeno. Takto přesně šlo měřit kubaturu, protože S ■ ukládal materiál jen na pozemek PK ■. E ■ jen zprostředkoval zavážku materiálu. Postupem zavážení už nebyl znám přesný půdorys pozemku PK ■ proto se odhad prodaného materiálu se mohl o 1 až 2 procenta lišit oproti výpočtu. Nyní celé to místo vypadá jako jedna deponie, ale v průběhu času zde bylo několik samostatných deponií, které se postupným navážením materiálu spojily v jedno a dnes fakticky zasahuje ta jedna velká hromada do šesti až osmi dalších pozemků, kromě pozemku PK ■. Tedy původní deponie se spojily navážkou. Oni zabezpečovali svou deponii jak to šlo, třeba přehrhovali buldozerem. Zaváželo se jak bylo třeba, někdy tam nebyli měsíc nebo dva. Někdy tam někoho potkali, ale oni jim říkali, že mají to povoleno, neboť jsou od letiště. Všemožnými způsoby se bránili tomu, aby nebylo zaváženo na jejich pozemky, fakticky tomu však zabránit nešlo, i občané tam začali vozit komunální odpad a někde z toho udělali skládku. Ten materiál chtěl použít pro další využívání pro stavebnictví např. na zpevňování ploch. Na svém pozemku PK ■ nechal dělat dva geologické průzkumy, ze kterých vyplývá, že ten materiál na PK ■ byl v pořádku a nekontaminovaný. On od své společnosti S ■ koupil ten materiál, neboť věděl, že takovýto přebytek bude upotřebitelný v budoucnu pro jiné stavby. Veškerý materiál tam byl navážen jejich smluvními subjekty, které měly povolení navážet jen na náš pozemek PK ■, protože on a jeho společnosti neměli tehdy techniku k převážení takového materiálu. Od roku 2001 se ta hromada také nezvětšila nikde jinde než nad půdorysem pozemku PK ■. V průběhu času vznikla nějaká další deponie asi 50 m vzdálená. Pokud uvedl ve svých podáních, společnost S ■ vedla záznamy o ukládání materiálu, pak tím minil ta zaměření, která nechával on dělat. Jiný způsob, jak zjistit kolik tam bylo zavezeno materiálu neměl. Jako fyzická osoba neplatil žádnou osobu, která by tam cokoliv sledovala S ■ tam měl zaměstnance. Ani S ■ už dnes nemá žádné listiny k ukládání toho materiálu, bylo vyplaveno při povodních. Na deponii byl stavbyvedoucí a potom externí zaměstnanec tzv. kipař, který dával pozor na to, aby ty smluvní subjekty zavážely pouze na pozemek PK ■. Dodavatelem společnosti S ■ byla společnost B ■, která si zajišťovala i toho kipaře, který tedy neměl ze společnosti S ■ nic společného. Kipař slouží k tomu, aby ukázal, kam se má materiál složit. Někjaká závora, brána nebo budka tam nebyly, k tomu by byla potřeba stavební povolení, ale takto se to ani nedělá. Přehrnutím se rozumí přehnutí přístupové cesty buldozerem, tedy navršení materiálu, aby se znemožnilo přístupu vozidly, protože takové přehnutí musí zase rozhrábnout buldozer. Buldozer jinak na místě nebyl přítomný stále, byl tam pouze v době, kdy se naváželo. Pověřený subdodavatel společnosti S ■ tedy ten, kdo tam navážel materiál, věděl kam má navážet, a to proto, že PK ■ bylo vyznačeno – vytyčeno kolíky, které vymezovaly tento pozemek a které nebyly nimi ani subdodavateli nikdy zasypány, vršeno bylo jen vždy nahoru. Když pak došlo k okamžiku, kdy se postupnou navážkou i na ostatních vedlejších deponiích se deponie spojily v jednu, pak na tom jejich pozemku byl nahoře na té deponii opět vytyčen jejich pozemek. Toto vytyčení se dělo geodetickými dřevěnými tyčemi a prováděl to I ■ Š ■ vždy tehdy, kdy to bylo potřeba. Na tu hromadu byla v podstatě jediná přístupová cesta, byla to komunikace z města ■. Z toho, že proti letišti nikdy nebylo vedeno žádné správní řízení nebo mu uložena pokuta za nějaké ukládání odpadu si dovodil, že to letiště musí mít dovoleno,

potkávali tam cizí vozidla, jejichž řidiči jim na dotaz řekli, že to mají dovolené, že jsou od letiště. Navážkou se postupně zvýšila nivelitně i přístupová komunikace, a to o sedm metrů. Již předtím, než společnost S [redacted], s.r.o. nabyla pozemek PK [redacted], byl manipulační plochou, to byl důvod, proč jej vyhledali a od paní F [redacted] získali, sloužil jako manipulační plocha pro nějaké zbytky materiálu po J [redacted] štěrk, hnůj a podobně. Veškeré své kroky diskutovali, projednávali a zajišťovali s obcí [redacted], vedli jsme osobní jednání a uzavírali jsme i písemné dohody. Za doby, kdy byl vlastníkem pozemku PK [redacted] na něm přibylo 20.000 m³ materiálu. Nikde jinde nepřibylo nic. On a jeho společnosti veškerou činnost s navážením ukončili k 1.7.2003. I potom však docházelo nějakými dalšími subjekty k navážení, a to v rozsahu 20.000 m³, které byly navezeny ze západní strany. Muselo se to dít přitom budování obchvatu do roku 2005, kde vznikal přebytkový materiál, který pak tam naváželi. On si pak hlídal, aby na jeho pozemek PK [redacted] nebylo naváženo nic. I [redacted] Š [redacted] prováděl zaměření nejen té hromady, ale také porovnání s katastrální mapou, tedy i vlastnických hranic. Ty další jiné deponie už tam byly před rokem 2001, neboť celá hromada (tedy i to, co bylo mimo pozemek PK [redacted]) měla objem 291.000 m³. Oni letiště nikdy nevyzývali k tomu, aby přestali s navážením, jenom apelovali na správní úřady, aby se to řešilo. Bylo x ústních jednání, která si konkrétně nevybavuje. Na přístupovou cestu ani žádný materiál nenaváželi. Potom ale došlo k tomu, že ten materiál tam někdo jiný navezl a z této přístupové cesty potom bylo sypáno nalevo i napravo, tedy na jejich pozemek i na cizí pozemky. Něco takového oni ale nedělali.

Ke dvěma fotomapám na č.l. 503 a 504 se vyjádřil tak, že před rokem 2001 i jiné subjekty navezly materiál na jiné pozemky, vyplývá to i ze zaměření Ing. Štochla.

Z výpovědi svědka L [redacted] S [redacted] bylo zjištěno, že byl v pracovním poměru u společnosti S [redacted] před 11-12 lety jako stavbyvedoucí nebo vedoucí. K oběma současným žalovaným žádný pracovní vztah neměl. Dělali výkopové práce zeminy pro stavební činnost a zeminu naváželi do [redacted]. Na deponii v [redacted] byl v podstatě denně 3 až 4 hodiny, kontroloval závozy, jel tam ráno, potom po skončení závozu. Odpoledne se dělalo přehnutí cesty, která se zatarasila. O víkendech se nepracovalo. V roce 2001 se sice do Hostovic něco ještě vezlo, ale muselo to být jenom pár nákladňáků. Do [redacted] materiál vozily firmy, které pro S [redacted] pracovaly. Od S [redacted] na stavbě obchvatu pracovali asi 4 zaměstnanci. Ostatní byli od dodavatelů. Dodavatelem stavby obchvatu byly S [redacted], ty si nasmlouvaly subdodavatele, jedním z nich byl také S [redacted]. Na další subdodavatele si nezpomene. Na deponii v [redacted] jezdil denně proto, že se zavážející osoby musí kontrolovat, protože jsou placeny od toho, kolik odvezou, je nutno kontrolovat vytíženost, pokud by se to nedělalo, tak by nepracovali efektivně. Na deponii mohli zavážet jenom lidé od nich, to kontroloval. Buldozer tam rozhrnoval tu jejich zavážku. Buldozerista to také kontroloval. Na ty násypy okolo, ale vozil také někdo jiný. Buldozer na deponii zůstával i přes noc, zahrnul cestu a zůstával tam. Funkci kipaře dělal někdy on, někdy někdo jiný. Kipařmá seznam vozidel, která tam mohou, dělá si čárky u aut, kolikrát tam přijedou. Stávalo se, že tam chtěly jet zavážet jiné subjekty, ty posílali pryč a u nich tedy nic nezaváželi. Říkali, že jsou od letiště. Oni to potom objížděli okolo a někde si to tam sypali. Když se ptal starosty, který tam pořád chodil kontrolovat, proč s tím něco neudělá, říkal, že je to vyšší zájem, že jsou to od letiště. Oni věděli, kam mají zavážet, protože kde je ta manipulační plocha jim pořád vytyčoval geodet kolíky. Naváželo se tam podle toho, jak postupovaly práce na stavbě, třeba se naváželo půl roku, pak určitou dobu ne a pak zase. V [redacted] na deponii byli samozřejmě jenom v té době, kdy tam naváželi. To, co tam naváželi oni, byla jen zemina.

Z výpovědi I. K. Š. bylo zjištěno, že pro druhého žalovaného dělá zakázky. Na deponii v [redacted] dělal asi před rokem 2000, byl požádán, aby na poli vytyčili hranice pozemku č.parc. [redacted], který byl tehdy ještě veden jako PK. Potom tam začali různě navážet zeminu, když něco opotřebovali, tak ho pan Š. oslovil. Na začátku tedy vytyčoval pozemek. Potom práci dělal podle zadání druhého žalovaného, někdy chtěl vypočítat kubaturu celé té hromady, někdy se také dělal průmět katastrální mapy do jeho zákresu, někdy počítal jenom kubaturu té části hromady, která byla v průmětu nad pozemkem PK [redacted]. Při vytyčování pozemku tam potom dávali dřevěné kolíky, kterými se vyznačovaly lomové body vlastnické hranice. Tady v tomto případě dávali kolíky jenom na ty lomové body. Buď to prováděl on nebo některý z jeho zaměstnanců. Naposledy zaměřoval asi v letech 2006 až 2007, celkem dělal asi 15 měření.

Na základě shora uvedených důkazů soud dospěl k závěru, že o nároku žalobce na vyklizení pozemků a o vzájemném návrhu žalovaného druhého na zaplacení 441.840,80 Kč je účelné, hospodárné a možné rozhodnout částečným rozsudkem podle § 152 odst. 2 o.s.ř., neboť ze shora uvedených důkazů je možno učinit spolehlivý závěr o skutkovém stavu. Vzhledem k zásadě hospodárnosti řízení bude účelné se zabývat výší případného bezdůvodného obohacení některého ze žalovaných teprve poté, co bude postaveno najisto, zda a případně který ze žalovaných, pozemky žalobce užívali, v jakém období a zda k tomu měli právní důvod.

Proto soud tímto částečným rozsudkem rozhoduje jen o těchto nárocích, o zbývajících částí nároku žalobce uplatněného žalobou, jejími změnami, o zbývajících částí vzájemného nároku žalovaných a o nákladech řízení soud rozhodne v konečném rozsudku.

Ze shora uvedených důkazů vyplývá skutkový závěr, že žalobce je vlastníkem pozemků, jejich vyklizení se domáhá, na pozemcích je uložen materiál, který je i na jiných okolních pozemcích tak, že materiál tvoří souvislou deponii. Historický původ deponie je na pozemku PK [redacted], který je manipulační plochou a vždy se nacházel na pozemku PK [redacted]. Pozemek PK [redacted] si pronajala společnost S [redacted] od J [redacted] F [redacted] za účelem uskladňování materiálu, který byl určen k dalšímu použití. Od uvedené společnosti koupil veškerý stavební materiál na pozemku PK [redacted] dne 28.3.2001 druhý žalovaný, který jej do dne rozhodování soudu nikomu neprodal. Žalobce nesouhlasí s tím, aby materiál na jeho pozemcích byl. K vlastnictví materiálu, který tvoří deponii se nikdy nehlásil nikdo jiný než druhý žalovaný (v omezeném rozsahu tak, jak uvádí). Žádným státním orgánem nebylo také nikdy jednáno s jiným subjektem jako s vlastníkem materiálu tvořícím deponii. Kubatura deponie se v průběhu času měnila, postupně zasáhla i do dalších pozemků, kromě jiného i předmětných. Nebylo prokázáno, že by kdy žalobce nebo jeho právní předchůdce naváželi na deponii materiál.

Zjištěný skutkový děj soud posoudil podle zákona č. 40/1964 Sb. občanský zákoník.

Podle § 126 odst. 1 obč. zák., vlastník má právo na ochranu proti tomu, kdo do jeho vlastnického práva neoprávněně zasahuje, zejména se může domáhat vydání věci na tom, kdo mu ji neprávem zadržuje.

Pro posouzení nároku žalobce je třeba nejprve učinit závěr, čím je svou podstatou věc soudem označená jako deponie, někdy účastníky označována jako hromada, halda, navážka.

Soud učinil závěr, že se jedná o samostatnou věc, která není součástí ani příslušenstvím pozemků, na kterých se nachází.

V řízení bylo zjištěno, že deponii založil S [REDACTED], na pozemku tehdy ve vlastnictvím J [REDACTED] F [REDACTED], přičemž měl být respektován a účelně použit charakter pozemku – tedy manipulační plocha. Uvedená společnost a poté druhý žalovaný ukládali (prostřednictvím třetích subjektů) na pozemek PK [REDACTED] zeminu, kterou hodlali v budoucnu komerčně využít tak, že bude prodávána na stavby. Proto účel deponie byl vždy jen dočasný, doba jejího trvání nebyla jejím původcem nijak v budoucnu ohraničena.

To, co bylo ukládáno na pozemek PK [REDACTED] nebylo součástí pozemku neboť součástí věci je ve smyslu ustanovení § 120 odst. 1 obč. zák. vše, co k ní podle její povahy náleží, a to nejen fyzicky, ale i funkčně, a co nemůže být odděleno, aniž by se tím věc znehodnotila, a to rovněž nejen fyzicky nebo technicky, ale také funkčně; znehodnocením věci se rozumí rovněž funkční újma, která má za následek ztrátu její peněžité hodnoty nebo jiné poškození, pro které není schopna zcela nebo zčásti sloužit svému původnímu účelu (rozsudek NS ČR 21 Cdo 694/2006). Účel deponie přímo předpokládal postupné budoucí spotřebovávání deponie a to zcela nezávisle na pozemku.

To, co bylo ukládáno na pozemek PK [REDACTED] nebylo ani příslušenstvím pozemku, neboť podle § 121 odst. 1 jsou příslušenstvím věci takové věci, které náležejí vlastníku věci hlavní a jsou jí určeny k tomu, aby byly s věcí hlavní trvale užívány. Příslušenství je charakterizováno 4 znaky : existuje vedle věci hlavní, má charakter samostatné věci, je svázáno hospodářským účelem, má společného vlastníka s věcí hlavní. Dva z posledních znaků splněny nejsou. To, že již došlo k samostatným převodům pozemku a materiálu tvořícího deponii (i když ve stavu jen domněle existujícím na pozemku PK [REDACTED] vi dále) jednoznačně vylučuje, že by se jednalo o příslušenství pozemku.

Deponie není stavbou, neboť tak nebyla kvalifikována žádným správním orgánem, ale zejména z jejího účelu a postaty se vylučuje, aby se jednalo o stavbu. Opět je podstatné, že měla být spotřebovávána podle potřeby. Nikdo z účastníků ani jiných subjektů také deponii za stavbu nepovažuje.

Proto ze všech shora uvedených důvodů soud uzavřel, že se jedná o samostatnou věc, která je tedy způsobilá být samostatným předmětem právních vztahů.

Jedná se přitom o věc hromadnou, kterou definuje právní teorie, např. Učebnice občanského práva hmotného, díl I, vydaná nakladatelstvím ASPI Publishing, s. r. o. v roce 2002, str. 227, jako „soubor věcí, které tvoří jediný předmět právních vztahů, neboť je s nimi nakládáno jako s jedním celkem, a to podle okolností hospodářsky nedílným nebo dělitelným.“ (shodně rozsudek NS ČR 22 Cdo 684/2004).

Deponie je v rozhodované věci hromadnou dělitelnou, o čemž svědčí její podstata, tedy to, že může (a přímo i má být) být odebrána nebo přidána její část, čímž se nezmění věc sama ve věc jinou, změní se jen její vlastnosti (kubatura). Podstatným je zde opět účel a mechanismus vzniku deponie, která byla přímo určena k tomu, aby byla v budoucnu spotřebovávána až i zcela spotřebována.

Soubor věcí dělitelných (každé jediné součásti, např. všech zrněk písku, hlíny, kamenů), tvoří pak jednu věc hromadnou.

V řízení bylo zjištěno, že se deponie postupně rozšiřovala, a rozšířila se tak, jak byl její stav zachycen v měření I [REDACTED] Š [REDACTED], na fotomapách. Vždy se přitom jednalo v právním smyslu o věc jedinou. Tvrzení žalovaných, že zde byly v okolí v okruhu 50 m ještě i další

deponie, nebylo žádným jiným důkazem zjištěno, taková skutečnost nevyplývá z fotomap ani zaměření I. Š. Výpovědi druhého žalovaného o této skutečnosti soud neuvěřil, neboť není podpořena žádným jiným důkazem. Pozemek PK ■■■■ byl jednou manipulační plochou, ostatní pozemky, které jej obklopovaly, byly ornou půdou, na kterou bylo ukládání vyloučeno. Proto žalovaní neprokázali své tvrzení, že zde bylo více deponií, které se spojily zavázkou vjedno.

Výsledná deponie tak, v kubatuře a poloze, jak se nachází v době rozhodování soudu, vznikla postupně tím, že na deponii na pozemku PK ■■■■ bylo naváženo, potom se však navážka zjevně rozšiřovala buď sesunutím, hnutím nebo jiným způsobem i mimo pozemek PK ■■■■, tedy i na pozemky předmětné, jak byla její současná poloha prokázána katastrálními mapami a fotomapami. Vždy se však jednalo o jednu věc, postupně se zvětšující co do jejího objemu, postupně se rozšiřující co do zabírání plochy různých pozemků.

Konstrukci žalovaných, že ve vlastnictví žalovaných (tak, jak své vlastnictví v různých dobách připouštěli), bylo jen to, co se nacházelo nad pozemkem PK ■■■■, tedy v jeho hranicích vertikálně vzhůru, přijmout nelze, neboť odporuje podstatě věci-deponie, konstrukci právních kategorií věci tak, jak bylo shora uvedeno tak, jak je právní teorií i praxí vymezeno. Nelze jakoby vyčlenit jen to, co se nachází nad pozemkem PK ■■■■, neboť to zcela odporuje charakteru věci, tedy svou podstatou „hromada sypkého materiálu“. V současném stavu deponie, pokud by např. ze všech pozemků obklopujících pozemek PK ■■■■ byl odebrán materiál nad těmito pozemky (přesně kopírujíc vertikální hranice pozemků), materiál nad pozemkem PK ■■■■ by se rozsypl (rozlil) do šíře, tedy by změnil své vlastnosti. Proto spolu materiál nad pozemkem PK ■■■■ i okolními pozemky souvisí a nelze uvažovat o samostatné existenci jen některého z nich. Proto se jedná o jednu věc hromadnou situovanou v době rozhodování soudu na více pozemcích, nejedná se o x samostatných věcí vymezených v hranicích horizontálně nad pozemky, na kterých je materiál vždy nakupen.

Deponie, tedy jako jediná hromadná věc, postupem času měnila svůj objem, většinou se zvětšovala do současné kubatury. Svou podstatu, svůj právní původ vzniku však měla primárně na pozemku PK ■■■■ neboť jen odtud se postupně rozrostla. Tato skutečnost je pro určení vlastnictví věci deponie určující. Z toho plyne, že vlastníkem věci deponie po celou dobu a v celém jejím objemu tak, jak se postupně rozrůstala, byl ten, kdo byl vlastníkem podstaty a původního základu deponie na pozemku PK ■■■■.

Vlastníkem nebo spoluvlastníkem věci se nestával jiný subjekt, ten, který případně mohl „přisypat“ na deponii nějaký materiál. Ten by totiž jen přidal k věci na jejím objemu. Ke změně vlastnictví nedošlo. Ustanovení § 135b obč. zák. (jak argumentuje žalobce) na věc nedopadá.

Soud podotýká, že žalovaným se ani nepodařilo prokázat, že by nějaký konkrétní třetí subjekt kromě žalovaných na deponii něco navážel. V tomto směru jsou výpovědi druhého žalovaného a dvou svědků zcela nedostatečné, neboť jsou nekonkrétní a neurčité. Druhý žalovaný uvedl, ve své výpovědi, že apelovali na město ■■■■, aby se zavážením jiných osob něco dělali, na žádná konkrétní jednání o tom si ani nevzpomíná, žádný písemný záznam o tom není. Naopak, z listin vyplývá, že bylo vždy jednáno jen s některým ze žalovaných.

Vzhledem k tomu, že žalovaní nemají ani nějaké záznamy o přesné kubatuře naváženého materiálu, nelze zjistit, kdo jiný na deponii mohl nad rámec závozu žalovanými navézt jiný materiál.

Zaměření I. Š. jen prokazují kubaturu a polohu deponie v tom kterém čase, nemůže jimi být prokázáno, kolik navážel některý ze žalovaných a zda jen žalovaní nebo i jiný subjekt, o takové skutečnosti nejsou uvedena zaměření způsobitelným důkazem.

Proto soud učinil závěr, že vlastníkem celé deponie v její kubatuře a rozloze v době rozhodování soudu je druhý žalovaný, který ji nabyt v celém celku deponie kupní smlouvou od S. , který ji založil, tedy ji nabyt originárně, tedy tím, že dal původ jejímu vzniku počátkem navážení. Hmotněprávní oprávnění ke vzniku deponie zde bylo dáno na základě Smlouvy o dočasné deponii uzavřené mezi J. F. a S.

Změnou vlastníka pozemku nedošlo ke změně vlastnictví deponie, tak jak shora vyloženo, čehož si ostatně byli vlastníci pozemku i vlastník deponie zjevně vědomi, neboť poté došlo k samostatnému uzavření kupních smluv ohledně pozemku PK a ohledně „stavebního materiálu (suroviny)“ dvěma samostatnými smlouvami ze dne 28.3.2001 uzavřenými mezi S. jako prodávajícím a A. Š. jako kupujícím. Druhý žalovaný se stal přitom vlastníkem **veškerého** stavebního materiálu na uvedeném pozemku, jak nepochybně ze smlouvy vyplývá,

Po dni 28.3.2001 již nedošlo ke změně vlastnictví deponie. Měnili se vlastníci pozemku na základě právních úkonů zjištěných v tomto řízení, žádná ze smluv, která se týkala převodu pozemku se však netýkala vlastnictví deponie, což je z jejich obsahu jednoznačně patrné (kupní smlouv uzavřené mezi prodávajícím A. Š. a kupujícím E. ze dne 1.3.2007 (č. listu 319 spisu), kupní smlouva uzavřené mezi prodávajícím E. a společností M. dne 13.6.2007 (č. listu 323 spisu), kupní smlouvy uzavřené dodávajícím A. Š. a kupujícím M. dne 13.6.2007 (č. listu 327 spisu)).

Vlastnictví deponie potom i později deklarovali shodně se závěry soudu i sami žalovaní, např. společnost E. a A. Š. prohlásili každý ve svém vyjádření Městskému úřadu v , že uvedená společnost zprostředkovává pro A. Š. dodávku materiálu od třetích osob, který je skladován pouze na pozemku PK (2 vyjádření uvedené společnosti a A. Š. z 29.4.2003 (č. listu 474-475 spisu). Zde pouze soud podotýká, že zde byl omyl prohlašujících o rozsahu vlastnictví.

Jediným dalším právním úkonem, který se nepřímo týká deponie (nikoliv však jejího vlastnictví), je nájemní smlouva dne 1.7.2001, kterou žalovaný A. Š. uzavřel tehdy jako vlastník pozemku PK vč. pozemku (manipulační plocha, který je součástí pozemku PK) se společností E. Vzhledem k tomu, že v době uzavření této smlouvy byl druhý žalovaný jak vlastníkem pozemků uvedených shora, tak vlastníkem deponie (k změně jejího vlastnictví od doby uzavření kupní smlouvy 28.3.2001 nedošlo), lze obsah její nájemní smlouvy vyložit jako souhlas A. Š. , jako současného vlastníka deponie i pozemku, k tomu, aby nájemce užíval pozemek, ale současně i ukládal na jeho deponii materiál v libovolném množství (viz formulace „v případě prodeje nekontaminovaného stavebního materiálu, který **uskladní nájemce** na pozemku “). Takovými případným navážením materiálu společností E. se zvětšoval jen objem deponie ve vlastnictví druhého žalovaného.

Změna kubatury deponie obecně nic nemění na osobě vlastníka deponie, tedy i pokud by druhý žalovaný prodal někomu část materiálu, stále by byl vlastníkem deponie, již však o nižší kubatuře.

Protože zde není jiný právní úkon ani právní skutečnosti, na základě které by druhý žalovaný do doby rozhodování soudu pozbyl vlastnictví k deponii ke dni rozhodování soudu, pak nelze než uzavřít, že je tedy jejím vlastníkem, a to v celém jejím rozsahu a obsahu, tedy i to tom, rozsahu, pokud zasahuje na předmětné pozemky žalobce, jak bylo v řízení prokázáno fotomapami.

Proto soud uzavřel, že je to druhý žalovaný, kdo je pasivně legitimován v části předmětu řízení o vyklizení pozemků žalobce, vzhledem k tomu, že bylo zjištěno, že k umístění deponie na pozemcích žalobce nemá žádný hmotněprávní titul, žalobce s umístěním deponie nesouhlasí, pak je nárok žalobce na vyklizení jeho pozemků po právu proti druhému žalovanému, žaloba je proti němu důvodná a bylo jí proto v části proti druhému žalovanému vyhověno (výrok II). Nárok žalobce je založen citovaným ustanovením § 126 obč. zák.

První žalovaný není pasivně legitimován, žaloba byla proti němu v uvedené části předmětu řízení zamítnuta (výrok I. rozsudku).

V části o vzájemném návrhu druhého žalovaného na zaplacení 441.840,80 Kč bylo také již na základě shora uvedených důkazů možno rozhodnout, neboť bylo možno učinit závěr, že žalovaný nijak neprokázal, že žalobce (nebo jeho právní předchůdce) navezli na pozemek PK [REDAKCE] (nebo i na deponii) jakýkoliv materiál. Druhý žalovaný je přitom aktivně legitimován, neboť tvrdí, že věc v jeho vlastnictví (deponii) žalobce „poškodil“ tím, že na ni navezl bez souhlasu druhého žalovaného materiál. Ze žádného důkazu však navázení materiálu žalobcem nebo jeho předchůdcem věrohodně nevyplývá. Výpověď druhého žalovaného i svědka S [REDAKCE] o tom, že jim nějací řidiči tvrdili, že jsou od „letiště“, ve vztahu k žalobci nebo jeho právními předchůdci vůbec nic neprokazuje, neboť taková výpověď je neurčitá, ve vztahu k žalobci z něj nelze nic dovodit, tedy nelze dovodit, že by žalobce nebo jeho právní předchůdce byli odpovědní za navázení třetími subjekty. Tato jejich výpověď není podpořena vůbec žádným dalším důkazem, což se jeví jako velmi podstatné.

Proto byl vzájemný návrh žalovaného na zaplacení 441.840,80 Kč zamítnut. Soud se ani nezabývá tím, zda takový nárok žalovaného by byl náhradou škody, o čemž lze spíše pochybovat, nebo zda by se jednalo o nárok na vydání bezdůvodného obohacení nebo nárok z jiného titulu. Takové hodnocení soud nečiní, neboť je zbytečné právně kvalifikovat právní nárok při závěru soudu, že žalobce se neúčastnil takové jednání, které mělo nárok žalovaného založit, tedy jej nelze ani právně posuzovat.

Všechny důkazy, které byly v řízení k posouzení nároků shora uvedených, byly hodnoceny samostatně i v jejich vzájemné souvislosti, některé z důkazů (např. o proběhlých stavebních řízeních, šetřeních úřadů), přímo nevypovídají o rozhodných právních úkonech, lze z nich však učinit závěr o chování stran tohoto sporu, v každém případě lze z nich učinit závěr, že neobsahují žádné skutečnosti, které by závěr soudu o vlastnictví deponie tak, jak je shora uveden, vyvracely. Zápisy z jednání s Městským úřadem v [REDAKCE] nepřímo nebo přímo vypovídají o tom, kdo prováděl závoz na deponii, tedy, že to byl v tom, kterém období ten subjekt za stranu žalovanou, tak, jak shora soud uzavřel. Soud se hodnocením takových jednotlivých důkazů samostatně nezabývá, ve výsledku byl učiněn ze všech důkazů shora uvedený závěr o skutkovém stavu.

Soud v písemném vyhotovení rozsudku opravil jen formulaci výroku I. tak, ke změně obsahu nedošlo (§ 164 o.s.ř.).

O všech dalších nárocích žalobce, o dalších vzájemných návrzích žalovaných, o nákladech řízení bude rozhodnuto v rozhodnutí, kterým bude řízení skončeno.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozsudku ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného, dvojmo.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem plněna dobrovolně, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

v Praze dne 19. března 2013

JUDr. Jitka S o b k o v á , v.r.
samosoudkyně

za správnost vyhotovení:
Haláková

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 27.07.2017 a vykonatelnosti dne 30.01.2018, ve výroku I. právní moci dne 27.07.2017 a je vykonatelné dne 30.01.2018, ve výroku II. právní moci dne 27.07.2017 a je vykonatelné dne 30.01.2018, ve výroku III. právní moci dne 27.07.2201 a je vykonatelné dne 30.01.2018. Připojení doložky provedl/a Marta Šafránková DiS. dne 05.12.2018.